

תת"ע 2369/06/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד אל עוברה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2369-06-20 מדינת ישראל נ' אל עוברה

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה מדינת ישראל
נגד מוחמד אל עוברה
נאשם
החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח, לנאשם יוחסו עבירות של עקיפה בדרך לא פנויה ותוך חציית קן הפרדה רצוף, עבירות מיום 19.5.20
3. בגוף הדוח צוין כי על הנאשם להתייצב לדין ביום 16.6.20. הנאשם קיבל את הדוח בידו מהשוטר.
4. לטענת הנאשם לא התייצב לדין, שכן סניגורו אמר לו שהדין נדחה, כמפורט בגוף הבקשה. לטענתו יגרם לו עיוות דין היה ולא ינתן לו יומו.
5. המאשימה התנגדה לבקשה, לדבריה אין בטיעוני הנאשם כדי להצדיק את אי התייצבותו לדין, ואין בבקשתו כדי להצביע על עיוות דין שנגרם לו אשר מצדיק להיעתר למבוקש.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:
האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.
השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שער של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של הנאשם, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש:

10. בנוגע לטענה כי היה מיוצג אותה עת ובא כוחו לא התייצב לדיון. ראשית הנאשם לא טרח לצרף תצהיר התומך בטיעוניו. שנית, לא צורפה כל התייחסות מעורך דינו הקודם. שלישית יפוי הכוח מעורך הדין הקודם נחתם ביום 25.10.20 והוגש לבית המשפט ביום 27.10.20, למעלה מ-4 חודשים לאחר שהנאשם כבר נשפט בהעדרו.

11. הנאשם לא סיפק כל הסבר לשיהוי הממושך שבהגשת בקשה זו, בשים לב שיפוי הכח של עורך דינו הקודם הוגש לתיק בית המשפט ביום 27.10.20 וממועד זה אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי ידע על גזר הדין.

עמוד 2

12. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

13. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

הנאשם לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיימת, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

14. באשר לעונש, הנאשם נדון לפסילת המינימום בת 3 חודשים הקבועה בחוק לצידה של העבירה של עקיפה בדרך לא פנויה.

15. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

16. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם ולכן לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

17. על אף החלטתי מיום 1.2.21, הנאשם לא פעל להפקדה מיידית של הרישיון. ב"כ הנאשם יסביר לנאשם את חובת הפקדת הרישיון, ואת ההשלכות הנובעות מהעדר הפקדה.

18. הבקשה נדחת.

19. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, מוצאי שבת, כ"ד שבט תשפ"א, 06 פברואר
2021, בהעדר הצדדים.